

మడక

సరస్వతి కృష్ణమందిరి

కటిక దగ్గర నిలబడిన నేను మావారి కోసం ఎదురుచూస్తున్నాను. రోజూ సాయం త్రం ఇలా ఎదురుచూడడం నా అలవాటు. పిల్లల్నిదూ ఆటలకిపోతారు. వంటపూర్తిచేసి ఇలావచ్చి నిలబడుతూ వుంటాను.

కేరళ రాష్ట్రం చాలాఅందమైనది. ఎక్కడ చూసినా చెట్లు, చేమలూవుండి ఏపెద్దనగరంలో ఉన్నా. ప్రకృతికి అలవాటమైన పల్లెలలో ఉన్నట్లే అనిపిస్తుంది. చెట్లలేని ఇంటిని ఇప్పటిదాకా నేను చూడలేదు. టీ ఎస్టేటులు, జలపాతాలు, వచ్చటి వంటచేలు ఇవి కేరళ సౌందర్యానికి ప్రతీకలైతే కష్టించి పనిచేయడం ఇక్కడి ప్రజల మంచి అలవాటుగా నేను గుర్తించాను. కొచ్చిన్ కి మేమొచ్చి ఎనిమిదేళ్ళయింది. 'అయ్యో ఆంధ్రాకి దూరమైపోయామే' అని అప్పట్లో మేము చాలా బాధ పడినా ఇప్పుడు బాగా అలవాటైపోయింది. పిల్లలకి శివలని వేసంగిలో ఆంధ్ర రాష్ట్రం లోకి అడుగుపెడితేమాత్రం ఇక తిరిగి కేరళకి పోబుద్ధికాదు.

వనసవళ్ళ చెట్టువి బాగామగ్గినట్లున్నాయి. కమ్మటి వాసన వస్తోంది. 'తరువుకు కాయ భారమా, కవిపెంచే తల్లికి పిల్ల భార' మాఅన్న పాట గుర్తవచ్చింది ఆ చెట్లనుచూస్తే! అంత

పెద్ద కాయలని అన్నిటిని ఆవెటు మోస్తోంది. నన్ను ఎట్టించుకోవడంలేదు నువ్వు అన్నట్లుగా ఆసహనంగా కదిలాయి కొబ్బరిచెట్టు ఆకులు. "వనూ! వనూ!" హడావిడిగా వచ్చి పిలిచారు మావారు.

"ఏమిటండీ ఈ హడావిడి?" అడిగాను ఆయన బ్యాగ్ ని అడుకుని వక్కన పెడుతూ. "నీకు స్వీట్ మ్యాస్ చెబితే వాకేమిస్తావు" "తియ్యటి వనసతోన చటుక్కున తెచ్చి మీ నోట్లో పెడతాను."

"అంతేవా?" కళ్ళు అదోలాపెళ్ళి మూతినన్నాలా చుట్టి అడిగాడు

నాకు నవ్వొచ్చినా కోపాన్ని తెచ్చిపెట్టుకుంటూ "అంతకంటే మరేదీ ఇచ్చేదీలేదు. ఇచ్చినా పుచ్చుకునే వయసు మీకు దాటిపోతోంది" అన్నాను అక్కడక్కడ చోటు చేసుకుంటున్న ఆయన తెల్లవెంట్రుకలని కొద్దిగా లాగుతూ.

"ఇది మరీ బాగుందోయ్. పిల్లలు పుట్టారని జుట్టు తెల్లబడుతోందని మన కోరికలని చంపుకుంటామా? కొన్ని కొన్ని దేశాలలో అయితే నాది పెళ్ళిడు తెలుసా?"

'తన కిది పెళ్ళిడు' అంటే నాకు దచ్చేటంత నవ్వొచ్చింది. 'అసలు మనలని మన

రైలెక్కగానే నాకు తెలియకుండానే దానిని గురించి మఝచిపోయాన్న హైదరాబాద్ లోనే నా పుట్టుక, బాల్యం, విద్యాభ్యాసం జరిగాయి. అవి నా మనసలోచేరి నన్ను తీయటి తలపులలోకి తీసుకుపోయాయి. బాల్యజ్ఞాపకాలు, తొలియవ్వనపు జ్ఞాపకాలు ఎంత తియ్యగా ఉంటాయి!

సాంప్రదాయాలు, ఆచారాలు ఆగకంగా తయారు చేసాయేమో ఒకయసినాళ్ళని పెళ్ళికోడుకులుగా, మరో వయసువాళ్ళని తండ్రులుగా ఉహించుకోవడమన్నది మన రక్తకంలోనే కర్ణించుకుపోయిందేమో!

"ఇంకాకే ఇది వింటావా విసవా?" "చెప్పండి మహాశయా! వి న న ని ఎవ గన్నాడు?"

"మనకి అంటే మహారాజశ్రీ విద్యా భూషణ్ గారికి, మీ భాషలో చెప్పాలంటే వనరాదేవిగారి వతిదేవుడుగారికి తెగులుతల్లి ఒడిలో చోటు దొరికింది."

"నరిగ్గాచెప్పండి!" అర్థమయ్యా కానట్లున్న నేను అడిగాను.

"హైదరాబాద్ కి ట్రాన్స్ వర్ అయింది వనూ!"

నా చెవులకి వీసులకింపైన వంగీకం వింటున్నట్లుపించింది. కళ్ళముందర కలంపుల గంగా ఎన్నో గుణతీయమైన దృశ్యాలు కదలాడుతున్నాయి.

ఆ రోజునుండి నా ఆనందానికి అంతులేదు. పిలలు మాత్రం తమ స్నేహితులని, ఆ వాటిన ఉదవి వదిలిగావాలే అని ఒకటే గుసుస్తున్నాడు.

ఎలాగయితేనేం మేము వెళ్ళేరోజు రానే వచ్చింది.

ఇరుగుపొరుగులదగ్గర శెలవుతీసుకున్నాము చాందిని, చేతనలయితే ఒకటే ఏడుపు. వాళ్ళిదరిపి దగ్గరికి తీసుకుంటూ ఆ ఇంటినుండి వీడ్కోలు తిసుకుంటూ వెనక్కి తిరిగి చూసాను.

నేను పిల్లల్లా పొకిన నా పూలమొక్కలు, పొదలు, చెట్లు అన్నీ 'మమ్మల్ని నది లి పోతావా?' అని ప్రశ్నిస్తున్నట్లునిపించింది.

నా కళ్ళు మనకబారాయి. మనిషికి, మొక్కలకి గల బాంధవ్యం నాలంటి బావలున్న మరో వ్యక్తికి తెలియాలే కానీ ప్రతీ వ్యక్తికీ తెలియపిమో!

రైలెక్కగానే నాకు తెలియకుండానే దానిని గురించి మఝచిపోయాను. హైదరాబాద్ లోనే నా పుట్టుక, బాల్యం, విద్యాభ్యాసం జరిగాయి. అవి నా మనసులోచేరి నన్ను తీయటి తలపులలోకి తీసుకుపోయాయి. బాల్యజ్ఞాపకాలు, తొలియవ్వనపు జ్ఞాపకాలు ఎంత తియ్యగా ఉంటాయి!

చాలా లాంగ్ జర్నీ చేసి, కష్టాలపడి సుఖ

అను చని చూసినట్లుగా మన తెలుగు రాష్ట్రపు రాజధానిని చేరాము.

అన్నయ్యా వాళ్ళు స్టేషనుకి వచ్చారు. ఆపీసువాళ్ళు కూడా వచ్చారు.

“బాగున్నావేవనూ?” ఆస్యాయంగా అడిగాడు అన్నయ్య.

తల ఊపుతూ “ఇల్లైక్కడ చూసావురా అన్నా?” అని అడిగాను.

“మా ఇంటి దగ్గరేనే! కలిసి ఉన్నట్లుంటుంది దగ్గరలో అయితే! అదీగాక ఇక్కడ ఇంటి అద్దెలు కొద్దిగా తక్కువ కదా!” అన్నాడు.

“అద్దెల సంగతి అటుంచి ఇద్దరం దగ్గర ఉంటున్నామంటే అంతకంటే సంతోష కర విషయం ఇంకొకటి ఉంటుందా?” అన్నాను సంతోషంగా.

“నేనూ అదే అనాను” అంది మళ్లీ పువ్వులా చచ్చుగా నవ్వుతూ వదిన. అది

మా వదిన ప్రత్యేకత!

“ఏగా బాగున్నావా?” అని అడుగుతూ అన్నయ్య ఏకైక పుత్రరత్నమైన రాహుల్ భుజం తటాను, ఏమా కామాటే చెప్పాలి. వాడు నిజంగా రత్నమే! వాడి ప్రవర్తన, మంచితనం, ఏ కాగ్రత చమత్కారాల ఆసక్తి ఈ కాలపు ఇల్లల్లో చాలా అరుదనినెను డంకా కొట్టి అంటాను

“బాపే! వీడేమిటి వదినా మనలని మించి అరే అన్నయ్యంతే పోయాడే! ఇప్పుడు, నూనూగు మీ సంతో భలే హాండ్ సమ్ గా న్నావుగా? చాందిని కాస్త పెద్దదయి ఉంటేనా....” అన్నాను కన్నుకొడితూ.

వదహారేశ్య రాహుల్ సిగువడతూ “అత్తా” అన్నాడు.

అంతా కలిసి అన్నయ్యా వాళ్ళింటికి చేర కున్నాం. పాతబస్తీగా పిలవబడే ఆ ప్రాంత ములో అన్నయ్యగారింటి ఆతిథ్యం స్వీకరిం

చి నాలుగురోజుల! మా ఇంటి మాగాము. పిల్లవెధవలు ఇట్టే అడ్డం అయిపోయారు. ఓ ఏడుపు ఏడుచూరుకానీ వాళ్ళే తనేపు ఎడ్జిస్ కావడం!

రాహుల్ ఇల్లు స్పాడంలో చాలా పాత్ర నిహించా. ఏడి ఎక్కడ అమర్చాలో వాడికి కాగా తెలుసు. వీడిని పెళ్ళి చేసుకునే పిల్ల చాలా అద్భుతవంతుగాలు అని కున్నాను. చాందినిని గురించి ఆలోచిస్తూ నవ్వుకు నా కొంగు పట్టుకుని వదిలేవాడుకాదు

మేమువచ్చి నాలుగు నెలలయిం హైద్రాబాదు సింధ్రబాదులలో ముఖం మా వార్మినార్ ప్రాంతంలో కలెం వెలరేగింది.

హిందువులకి ముసిమ్లకి మధ్య వైగం గణం ఇదిని కొండరు అదిని మరికొందరు అంటున్నారు. కాగా ఏరయితే ఏం కత్తి పోట్లు, రక్తిప్రసహాలు

డా॥ పి. వి. కె. రావు, B.A.

వైద్యవిద్యన, వైద్యదాంశ, వెక్సి వెన్సినిసి వివాహము వాయిదా వేయనవసరములేదు

సా స్వప్రయోగం సరముల బలహీనత, క్రమవ్యవస్థ ములకు ఆయు ర్వేదచికిత్స పోసుదానరా చికిత్స కలదు

రావు స్ కినిక్

జి. ఓ. రోడ్ 700. తెనాలి పోస్ట్ : 10 10.

Suvarna Agencies Vijayawada

పవిత్ర రుద్రాక్ష

1 నుండి 14 ముఖములు గల పవిత్ర రుద్రాక్షలు, దిండినం, తులసి, వసువువది, మరీచి, గులాబిరంగుల ఆవమాలలు లోతిత్తు, గోరోజినం, పక్షిజాపం కంఠము అదలవ్వనును కర్పించే శ్రేష్ఠమైన రాక్షాలింతును. కఠినవారికి దరలవడ వంక బడును. హిందీ లో ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి

Shree Jagdamba Bhawan (A.M.) Sonapat-131 001.

మీకు బేబి/బాబు కావాలా

స్రీసంజీవి
నెం 2
సంతాననిధి

ఆపరేషన్ ఇతర వేదన చికిత్సలతో విరామించిన పోదరీమణులు ఆ సేకులు మా వలన అచే సంతానవతులయి ఇచ్చిన యోగితావ్యక్తి ములు గలవు. శ్రీ వురుష వందాబద్ వ వినారణ వివుణులు శచిత వివరములకు:

శ్రీ నాగారున మూలిక కుటీరం, రామాలయంవీధి | 2వ లైను | డివర్సికర సెంటెనాలి-2. | విజయవాడ-

నాకు 'డబ్బులో దేవి'నట్లనించింది. ఏమిటి గొడవలు ఇవి ఎందువల్ల అవతరించాయి అందరూ మనుష్యులే. అంబరిలోనూ చీమూ నెత్తురూ సమసాళ్ళలో ఉన్నాయి. కానీ మకం పేరిట ఈ గొడవలు జరిగడం అమానుషంగా తోచింది నాకు.

బడులకి శైవంటూ పిలలు బిలబిలమంటూ ఇలువేరారు కర్పూర్ విధించబడింది. కర్పూర్ పానులమీద ఉద్యోగస్తులు మాత్రం తప్పని సరిగా వెళుతున్నారు.

ఎవరూ ఇల్లువాటి బయటకీ అడుగు పెట్టడానికి లేదు- సి.ఆర్ పి.లు కావలాగా తిరుగుతున్నారు. పిల్లలకి ఇదింతా ఎంతగా ఉంది. శైవలె నా ఇరుగు పొరుగులతో గెంతడానికి లేదే అని విసుగ్గా ఉంది.

తలుపు తీయడానికీ వీలేనని నిర్బంధించారు పోలీసులు.

మనుష్యులు బయటికి అడుగు పెడితేవాలు వారి ప్రాణానికి ముప్పులా తయారయ్యింది. ఎవరు ఎవరిని చంపుతున్నారో ఎవరికి తెలియటంలేదు.

ఏమయినా మానవుల తనతోటి మానవుడిని చంపుతున్నాడు తన సోదర భారతీయుడిని గాయపరుస్తున్నాడు.

ఈ గొడవంతా చూసి, ఈ రక్తపు ధాగని తిన్నాం!

తలబిరుసు

"మన కొత్త ఆపీనర్ కి తలబిరుసు లేని ఎలా చెప్పగలవు?" అడిగాడు శ్యామ్, ప్రసాద్ ని.
"బలతలకాబట్టి" తక్కువ చెప్పాడు ప్రసాద్.

-కె. మహేష్ కుమార్ (రాజమండ్రి)

చూసి కన్నీరు కారుస్తూ కమిలిపోతున్నది ఒకరే!

అవిడ మన భారతిమాత! అవిక కన్నీళ్ళు కాల్యలు కట్టే సీతికి గావడం దేశానికేమంత క్షేమదాయకం!

మాకు సీకులేవు. కరంటు లేదు. తూరగాయలు లేవు. కర్పూర్ సడలించిన సమయంలో బయటకీ అడుగుపెడితే అన్ని వస్తువుల ధిగలా ఆకాశమార్గానె ఉన్నాయి. అయినా కొనిక తప్పదుగా! అలాగే కొన్నాం! అలాగే తిన్నాం!

అచ్చే... చూబ్బ! చిరంజీవి!

ఒకే ఒక స్టాపాక్

జలుబులు మరియు జ్వరము త్వరగా ఉపశమనము చేయును

- తలనొప్పి,
- ఒళ్ళునొప్పి,
- పళ్ళవోటులకు నూదా

ఆమోషుమైనది.

STOPACHE AN ANALGIC ANTIPYRETIC

Parade/PP/8133

బ్యాట్

"మన మంత్రిగారి క్రికెట్ పిచ్చా మిటింగులకి కూడా క్రికెట్ బ్యాట్ తీసుకొస్తారు "అడిగాడు పీతావతి, విద్యావతిని
"ఏం లేదు. ఉపన్యాసానికి చెప్పారు. గాళ్ళవడితే కాసుకోవడానికి" అన్నాడు విద్యావతి.

-ఆర్. శ్రీనివాసరావు (గుంటూరు)

ఓరోజు కర్రు సడలించిన సమయంలో గాకెట్లా దూసుకుని వచ్చాడు గాహల్. "అత్తా నీకేమయినా కావాలంటే చెప్పు ఎలాగా బయటికి వెడుతున్నానుగా తెస్తాను. ఆమ్మ వెళ్ళదని ఒక బేగ్ లనుకో. నేనేం పిల్లాడినా? నవ్వుతూ అన్నాడువాడు. మగపిల్లాడు ఎప్పుడూ తనని పెదవాడిగా, హీరోగానే భావిస్తాడు.

"అలా అంటే ఎలా? భయం భయమే! జాగ్రత్తగా వెళ్ళి" అన్నాను.

అలా వెళ్ళిన గాహల్ ప్రాణంతో ఇల్లు చేరలేదు. ఆ పసివాడిని ఎవరో అమానుషంగా పొడిచేసారు. ఎన్నో ఆశయాలని నింపుకున్న దారదేసి కళ్ళతో పెదవిమీద పదాకిందే చిరునవ్వుతో, చీమకైనా అవకాశం చేయని రాహుల్ హత్య చేయబడ్డాడు.

రేకలేక వుట్టాడు. వాడి తర్వాత ఇక పిల్లల వుట్టరని వదినకి దాక్టర్ బచ్చితంగా చెప్పింది ఉన్న 'ఒక్కడూ చాల్లే' అని వాడిని కళ్ళలో పెట్టుకున్నారు.

అన్నా వదినలని ఎలా ఓ దార్బాలో నాకింకా లేదు. కన్నీరాగని నేను వారి కన్నీళ్ళు ఎలా తుడవగలను?

మా ఇంటి దగ్గర ఆ విధంగా ఎందరు తల్లులు పుత్రకోకంతో కుమిలిపోతున్నారో ఎందరు పిల్లలు తండ్రులని పోగొట్టుకున్నారో నేను వర్ణించలేను. ఊరంతా కలిపితే అలాంటి సంఘటనలు ఇంకెన్నో!

అనగా ఎదురుచూస్తూ, ఆనందంగా పగెత్తుకుంటూ హైద్రాబాదు చేరిన నేను చూసినది ఇది అని తలుచుకుంటే ఇప్పటికీ నా గుండెని ఎవరో పిండినట్లుంది.

అన్నా వదినల గాజుకళ్ళలో మార్పులేదు.

"వ్రతీ మనిషి తనలో తానొక క్యూగ జంతువే" అన్నాడు ఫెడరిక్ ది గ్రేట్.

అది ఇక్కడి నర్తిస్తుందినిపించింది నాకు. ఇక్కడ హిందువులు, ముస్లిములు అన్న తేడా లేదు. మానవులలో కల ఈ క్యూగమైన భావాల కొద్దిగా కష్టపడి వెలింపివేస్తే మానవుడు నిజంగా మహనీయుడే అనిపించింది.

ఇప్పుడిప్పుడే శృశాన వైగాగ్యం నుండి తేరుకుంటోంది పాతిబ స్త్రీ!

ఇప్పటికీ తలచుకుంటే గుండె దడదడ లాడిపోతోంది. గాహుల్ గుర్తొస్తన్నాడు. ఓడి లాగ చనిపోయిన మరెందరో గుర్తొస్తున్నారు అలాంటి వారిని కన్నవాళ్ళు గుర్తొస్తున్నారు. అందరి కన్నతల్లి భారతమాత గుర్తొస్తోంది.

నాకు ఈ ఆలోచనలన్నీ చుటెయడంతో కన్నీరాగలేదు. ఆ కన్నీటిగుండా దూరంగా చూస్తూ పరధ్యాన్యంగా కిటికీ దగ్గర నిలబడిన నన్ను చేతన్ కుడిపాడు.

"ఏమిటిగా?"

"తొలి ఏకాదశిటకదా ఇవాళ! మా ఫ్రెండ్ వాళ్ళమ్మ చెప్పింది" అన్నాడు.

"అయితే,"

"అప్పటినుండి వండగలు మొదలటకదా"

నేను వాడి కళ్ళలోకి చూసాను. వండగ లొస్తున్నాయన్న ఆనందం వల్ల కాబోలు వాడి కళ్ళలో వండువెన్నెల కనిబడుతోంది. వండగనే సరదా, పిండివంటలు, కొత్త బట్టల మీద ఉత్సాహం ఈ వయసులో పిల్లలకి వివేకమేమో!

"నిజంగా ఇవార్జి నుండి వచ్చేవి ఆనలైన వండగలు కావురా. కానేకావురా!"

"క్రొర్యాని, కాలితో నలిపేసి, భ్రాతృ నావాన్ని పెంపొందించుకుని, కులం, మతం అనే ఆడ్డుగోడలని కూల్చేసి, కొత్తభావాలతో, కోటి కోర్కెలతో, ఆనందకర ప్రాంతంలో పునాదిపేసి, ఆ పునాదిమీద కట్టిన ఆశయాల మేడని ఊహించా! నిజంగా ఆ రకమైన రోజు రావడానికి మీ తరం వాళ్ళు ప్రయత్నించాలిగా. నిజంగా ఆ రోజు వస్తే, భారతమాత హాయిగా, ఆహ్లాదంగా నవ్వుతే ఆనాడుగా మనకి వండగ వచ్చేది" అన్నాను ఆవేశంగా!

"ఏమిటమ్మా!" అయోమయంగా అడుగు తున్నాడు చేతన్.

నేను జవాబియ్యలేదు.

నా కిళ్ళు నేను వర్ణించిన దృశ్యం మీదే కేంద్రీకృతమైనట్లుగా కలలు కంటున్నాయి. కలలో ఆ అందాల దృశ్యాన్ని ఆనందంగా చూస్తున్నాయి.

ఆ వండగ రోజు ఎప్పుడువస్తోందా అని ఆశగా ఎదురుచూస్తూ, ఆరోజు త్వరిత వచ్చి తీరుతుందని ఆశిస్తూ బొమ్మలా నిలబడి పోయాను. *

అంకితం: మతంపేరిట మానవత్వాన్నే మంట గలవక, కులం పేరిట క్రోధపు పనులు చేయక, దేశ ప్రగతికి పునాదిపేస్తూ, దేశ భువ్యదయాన్ని కళ్ళారా జూడాలని యత్నించే వ్రతీ సోదర సోదరీ మణులకి ఈ కథ అంకితం.

రచయిత్రి

తెల్ల వెంట్రుకలు

దె అవసరంలేదు. మా ఆయుర్వేద చికిత్స (ఆయిర్) వల్ల తెల్లవెంట్రుకలు మామూలు నలుపులోనికి మారి స్థిరంగా వుంటాయి. మెదడును చల్లపరచి, జ్ఞాపకశక్తిని వృద్ధి చేస్తుంది మెదడుకో పనిచేసేవారికి వరప్రసాదిని. ఫూర్తి కోర్సు చికిత్సకు ధర రు. 30/- పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ అదనం.

తెల్ల ముప్పలు

మా చికిత్స ప్రారంభించిన వెంటనే ముప్పల రంగులో మార్పు కనిపిస్తుంది. మా చికిత్సను పొంది అది ఎలా పనిచేస్తుందో ప్రయత్నించండి. ఫూర్తి జబ్బు ఫూర్తి వివరాలు ప్రాథమిక చికిత్సమందు ప్యాకెట్ పొందండి.

SHYAM AYURVED BHAVAN
P.O. KATRI SARAI (GAYA)

సరముల బలహీనత, దాతుదొర్పుల్యము, పీఠక నష్టము, సుఖదాంవతం జీవితమునకు ఉత్తమ చికిత్స, సుఖవోధులు, దర్మవోధులు మొదలగు దీర్ఘ వ్యాధులకు సంప్రదించండి.

అనుభవముగల ఆయుర్వేద వైదురీతి

Dr. B. H. HANUMANTHA RAO
(Govt. Regd.)

వ్రతినెలా బమ్మం హోటల్ మయూరి (శేషమహల్ లాడ్జ్)లో 23, 24, 25 తేదీల రోనూ నెల్లూరు అజంతా లాడ్జ్ బ్రంకురోడ్ లో 3, 4, 5, 6 తేదీలలో క్యాంపు కలదు. సంప్రదించండి.

ఆశా కినిక్

విజయాటాకీసుపద్ధి విజయవాడ-2.